

[Lars P. Jensen.]

på nuværende tidspunkt at pege på alle de problemer, der ligger her. Der kan sikkert siges noget om hvert eneste kapitel i forslaget. Derfor skal jeg afholde mig fra at gå i enkeltheder, men kun understrege, at vi i mit parti har forskellige ønsker og adskillige henvendelser, som vi ønsker belyst under udvalgsarbejdet. Men jeg vil også gerne understrege, at lige så vigtigt det er at få fastsat de rigtige toldsatser, lige så vigtigt er det af hensyn til vort omkostningsniveau, vort prisniveau, at få fjernet tolden dér, hvor det ingen skade gør, at den fjernes.

Må jeg gøre et par bemærkninger til forslaget om beskyttelse mod dumping-import. Flere fag, herunder først og fremmest tekstil- og beklædningsindustrien, lædervareindustrien, handskeindustrien, den keramiske industri og glasindustrien, har i de senere år adskillige gange været generet af import af varer til priser, der alene synes fastsat med henblik på at sikre sig markedsmæssige fordele her i landet. Denne import er hovedsagelig kommet fra østbloklændene, fra Japan og fra Hongkong. Mit parti hilser med tilfredshed dette forslag. Vi har adskillige gange rejst kravet om værn mod dumping, og der har også nogle gange i folketinget været fremsat forslag om et sådant værn. Der kan være enkeltheder at drøfte i forbindelse med ministerens forslag, men jeg er enig i princippet og er tilfreds med, at det er med i lovforslaget.

Industriens og håndværkets problemer er jo mere end told, liberalisering og bundne lister, altså de problemer, som berøres af de lovforslag, vi i dag behandler. Tolden falder jo væk inden for de syv senest i løbet af 10 år. Resten af importreguleringen for industrivarerne falder ligeledes og hurtigere væk inden for de syv, og ingen ved i dag, hvordan vort forhold over for de seks vil udvikle sig i de kommende år, men ét ved vi, og det er, at industri og håndværk, når vi går ind i et større marked, kommer ud for helt nye og store problemer, der vil kræve en ny indstilling til mange ting. Jeg tror også, at nogle af problemerne kan blive så store, at de ikke kan klares uden samfundets støtte.

Jeg har set, at enkelte industrier —

skotøjsindustrien, farve- og lakfabrikker — er gået sammen dels på dansk, dels på nordisk basis i et samarbejde. Jeg kan også nævne, at Nordisk Andelsforbund har etableret et samarbejde og ansat strukturaliseringsfolk med sigte på et større marked. Lad os kippe med flaget for den industri, der billedlig talt smøger ærmerne op. Men spørgsmålet er: kan alle industrier klare det? Jeg er ikke sikker på det, men det er nødvendigt, at det bliver gjort.

Jeg er overbevist om, at det bliver nødvendigt med en udbygning af de eksportfremmende foranstaltninger. I jo højere grad det lykkes at forøge Danmarks eksport både til lande, vi fremover i særlig grad kommer til at samarbejde med, og til andre lande, herunder lande uden for Europa, desto lettere vil det danske erhvervsliv kunne tilpasse sig den nye situation.

I nær tilknytning til en udbygning af eksportkreditordningen vil jeg gerne pege på værdien af de bredt virkende eksportfremmende foranstaltninger, herunder støtte til afholdelse af markedsundersøgelser, oprettelse af salgskontorer i udlandet og udsendelse af konsulenter. Jeg vil i denne forbindelse nævne nødvendigheden af at fortsætte og sikkert udbygge hele vort produktionsarbejde, som hidtil har hvilet på Marshallmidlerne.

Det er klart, at spørgsmålet om en særlig indsats for eksporten må stå i første række, men jeg vil også gerne fremhæve betydningen af, at der gøres noget for at imødegå særlige vanskeligheder i enkelte industrier eller inden for enkelte geografiske områder, som i industriel henseende står tilbage for det øvrige land. Jeg henviser her til de undtagelsesbestemmelser, der er indeholdt i rapporten fra forhandlingerne mellem de syv, og skal herudover henvise til de muligheder, der foreligger for yderligere at imødegå de nævnte vanskeligheder ved en produktionsfremmende politik, således som dette bl. a. kom til udtryk i den for et par år siden gennemførte lov om egnsudvikling.

Derudover skal også nævnes, hvor stor betydning uddannelsen vil få fremover, både den faglige og den tekniske. De problemer, vi nu stilles over for, bliver store, og vi må løse dem i fællesskab. Industri og